

ОБ'ЄДНАНІ МЕТОЮ

Розмова з Олегом Нестеренко -
головним інженером,
інженером технічного нагляду
за будівництвом об'єктів
архітектури

Олег Дмитрович, чи пригадуєте той час, коли потрібно було визначитися з професією? Чому перевагу віддали будівельному напрямку? Який факультет обрали, і чому?

Не можу сказати, що мої мрії були пов'язані з будівництвом. Обираючи професію в 11 класі, я звернув увагу на будівництво, як можливий напрям за яким мені було б цікаво розвиватися в подальшому. Далі, вже було значно простіше - зацікавив факультет «Промислового та цивільного будівництва», іспити, навчання, робота на «лінії», і до сьогодні не шкодую про свій вибір. На той час, я навіть гадки не мав, що обрана мною професія є набагато цікавішою і різнобічнішою, чим були мої попередні уявлення про неї. Беручи участь у будівництві різнопланових об'єктів, помімо волі йде накопичення знань з інших спеціальностей, дізнаєшся технологічних деталей та нюансів, тощо, і приходять розуміння, що без цієї різнобічності і додаткових до основного фаху знань, в тому числі практичного досвіду, побудувати об'єкт якісно, без значних помилок під час його будівництва, з максимальною зручністю в подальшій експлуатації - не вийде.

Чим запам'яталось студентське життя? Кого із викладачів найчастіше згадуєте? Чи підтримуєте зв'язок з одногрупниками, з ким із них доводиться співпрацювати? Студентське життя забути неможливо. З однокурсниками, при нагоді, ми до сих пір згадуємо будні нашого студентства - сесії, колгоспи, тощо. На жаль, на той час будівельна галузь була в запусітні і багато хто із нашого випуску не пішов працювати за фахом, може тому, робоча зустріч з одногрупниками на об'єкті будівництва для мене, це свято коли вона відбувається. Викладачів пам'ятаю майже всіх: Котляр Миколу Івановича, Швиденко Василь Йосипович із кафедри «Технології будівельного виробництва», Перетяцько Юрія Григоровича, із кафедри «Металевих і дерев'яних конструкцій», Яковлева Євгенія Андрійовича, декана факультету і багато інших, - до речі, інколи співпрацюю з деякими із них.

Олег
НЕСТЕРЕНКО

ГОЛОВНИЙ ІНЖЕНЕР
Інженер технічного нагляду

Олег Дмитрович, Ваш перший будівельний майданчик в якості ІТР? Що це був за об'єкт?

Першим об'єктом був комплекс житлових будинків по вулиці Ахсарова міста Харків. Я працював майстром будівельної ділянки, в БМУ-15 Треста «Житлобуд-1». Яким чином виникла думка віддати перевагу технічному нагляду за будівництвом об'єктів архітектури? Коли прийшло відчуття впевненості самостійно супроводжувати будівництво об'єктів в якості інженера технагляду? Коли, і за яких обставин Ви відчули, що виконавці робіт визнають Вас як фахівця?

Наприкінці 90-тих, в Тресті «Житлобуд-1» був створений новий структурний підрозділ - ВКБ (відділ капітального будівництва), в який я перейшов по переводу. Перший свій досвід в якості інженера технагляду я отримав саме на об'єктах треста, який здійснював будівництво багатоповерхових житлових будинків. З точки зору психології було не просто, адже ще вчора, я працював на лінії, особисто приймав участь у будівництві, і до нової якості за фахом потрібно було не стільки звикнути, скільки вибудувати вірні робочі відносини з колегами. Відносно перших зданих в експлуатацію об'єктів, також це були будинки «Житлобуд - 1», в структурі якого багато питань з цього приводу були фактично відпрацьованими роками, залишалось тільки приймати особисту участь, і підтримувати відповідний рівень. Щодо визнання... Існує одна поширена думка, за якої інженера технагляду сприймають як «наглядача», а не як помічника, звідси, як за правило, відразу і певний час, багато хто із виконавців робіт не сприймає представників технагляду як фахівців. Тільки після усвідомлення, що знання та досвід колеги із технагляду не поступаються особистим знанням виконроба, і коли зауваження, або застереження спрямовані на поліпшення якості чи технології робіт, а не як докір чи упереджене ставлення, сприйняття відбувається швидко, і як фахівця, і як особистості - потім, консультуються, радяться, тощо. В мене було все значно простіше - я вже працював в колективі, і мої фахові здібності колегам були відомі.

Як інженеру технагляду, наскільки складно було укомплектувати весь обсяг виконавчої документації при здачі першого об'єкту в експлуатацію?

З урахуванням значного досвіду працівників тресту, складнощів з комплектацією виконавчої документації в мене не було. В подальшій моїй роботі, при регулярному формуванні всіх необхідних виконавчих в період безпосереднього будівництва, із складнощами мені не доводилося стикатися. Декілька днів затримки, за умови напруженого робочого графіку виконавців, я не враховую. Головне - не залишати це на потім, приділяти увагу системно, чого я і дотримуюсь в своїй роботі.

Сьогодні є ціла низка нововведень з питань контролю будівельних робіт, серед яких є обов'язкове відеоспостереження під час перевірок. Відео камеру вже застосовували в роботі?

При здійсненні технічного нагляду інженером, відеофіксація стану робіт на будівельному майданчику в процесі перевірки не є обов'язковою - вона обов'язкова для інспекторів ДАБК та інших представників державних

контролюючих органів. Принаймні 903-ю постановою КМУ це не обумовлено. Але, це не означає, що в процесі своєї діяльності я не вдаюся до відеофіксації. Фото і відеофіксація допомагають в роботі, і для створення звітів, і для контролю, і для відновлення процесів в особистій пам'яті. Якщо на будівельному майданчику виконуються складні монтажні роботи, наприклад, монтаж надзвичайно негабаритних розмірів обладнання, або застосовується нова технологія - я обов'язково використовую відеозйомку, і для звіту, і для себе - цікава річ.

Як реагують на відео-моніторинг виконроба? На Вашу думку, вжиті заходи вплинули на якість виконання будівельних робіт, на підвищення відповідальності учасників будівництва?

Виконроб на будмайданчику, є головною діючою особою, і в першу чергу, він особисто зацікавлений в фотофіксації етапів виконаних робіт, що вони і роблять, самостійно. Звідси позитивне ставлення, так як є розуміння. З іншого боку, коли трапляються недоліки і вони фотофіксуються інженером технагляду, значно простіше знайти порозуміння, своєчасно виправити виявлені порушення, і це є добре, позитивно впливає на якість, на відношення відповідальних осіб, щодо створення безпечних виробничих умов для робочих, тощо.

Чи можливі перевірки без відео-супроводу, в яких випадках це допускається? До речі, які правові наслідки можуть бути в разі не використання відео-моніторингу?

Так, можливо. Адміністративним Кодексом України штрафні санкції не передбачаються, отже, інженер технагляду має можливість не здійснювати відеофіксацію.

Якщо узагальнити, якими є основні недоліки під час будівництва на які необхідно звернути увагу переважній більшості виконавців робіт?

На жаль, і на сьогодні, багато хто перевтілюється і відпускає ситуацію на самотпів, покладаючись на фах робочого, чого категорично не можна допускати. Кожний окремий вид із всього переліку будівельних робіт, повинен здійснюватися під безпосереднім керівництвом виконроба, або майстра, - він є голова з відповідною інженерною освітою, а робочий, це тільки «робочі руки» навіть якщо вони «золоті» і з розумною головою на плечах - так було раніше, і було нормою.

Розуміючи підхід підходів інженерно-технічних фахівців на кожному окремому будмайданчику, я випрацьовую свої особисті підходи, щодо здійснення контролю за ходом виконання

робіт, так як самотпів не сприймаю, і не маю права дозволити собі подібну розкіш.

Вам доводиться працювати за різними проектами. Чи пригадуєте випадок, або випадки, коли якість виготовленої проектною документації суттєво вразила Ваші відчуття як фахівця? Що це був за проект, і що за проектна організація?

Можливо мені не щастило в останній період, але змушений зазначити, що якість проектною документації в порівнянні з минулими роками значно погіршилася. Одного разу, мені в руки потрапили креслення 60-того року минулого сторіччя - це був витвір, шедевр, настільки високої і досконалої якості було їх виконання, до речі, зроблених вручну, без програмних комплексів. Бентежить ось що - досвідчених фахівців з кожним роком стає все менше, бажаючих навчатися, на мій погляд не збільшується, і може скластися ситуація коли вчитися буде ні в кого, і ні кому. Із нещодавнього. По реконструкції каналізаційного колектора мені в роботу потрапив один проект, який був «виконаний» на підставі застарілих креслень та зйомок існуючих мереж міста, без єдиного виїзду проектувальника на місце. Ситуація в реальності суттєво відрізнялася від взятої підоснови. В зоні виконання робіт були присутні будівлі та споруди, розташовані як в «коридорах» охоронних меж колектора, так і безпосередньо на ньому... Виданий в роботу проект виявився повністю не придатним для реалізації. Бувають і такі випадки.

На Вашу думку і в самому широкому розумінні, що заважає сьогодні будувати: швидко, якісно, багато? Дилетантство і не професійність, як в житті, так і в будівництві.

Що цікавіше, будувати чи контролювати хід будівництва?

Цікаво і те, і інше. Розподіл функцій серед учасників будівництва не слід розглядати під кутом протиставлення. У всіх єдина мета - відтворити «паперовий проект» в реально створеній будівлі чи споруді. Ми всі, є єдиною командою, в якій у кожного свої функції. На мій погляд, без суттєвого досвіду роботи на лінії, відбутися хорошим інженером технагляду складно, навіть неможливо.

Реалізацію яких проектів Ви супроводжуєте сьогодні? Які проекти реалізовані за Вашою участю?

Одним із цікавих на даний момент є «Будівництво виробничо-лабораторного корпусу по дослідженню та зберіганню кернів» АТ «Укргазвидобування», в Харкові. «Завод з виробництва склотари», (45 тис. кв. м), в Мерефі. «Офісно-складський комплекс», (5 тис. кв.м), в Подвірках. Сонячні електростанції в області. «Будівництво адміністративно-побутового корпусу з реконструкцією торгових площ» ТГ «Клас».

Об'єднані Метою

**Олег
НЕСТЕРЕНКО**

**Головний інженер
Інженер технагляду**

+380-50-300-46-49

nesterenko.o.d@gmail.com